

Glosa ke spolupráci Akademie věd a spisovatele Ivanova

Letos uplynulo 40 let od vydání knihy *Tajemství RKZ* Miroslava Ivanova. Tento počín ovlivnil významnou měrou nazírání mnoha lidí na Rukopisy. Ačkoli obránci už byli na ledajaké klamy zvyklí, na blamáž takového formátu nikdo nepomyslel. Jak známo, Ivanov zde krom četných spekulací o náleзовých okolnostech předložil čtenářům citace z „chemických protokolů Kriminalistického ústavu“. A to mělo úspěch. Takovým způsobem chemie konečně podala svědectví, neodporující paradigmatům spekulativních věd.

Jak se postavila k takové publikaci tehdejší oficiální věda, lze nahlédnout z recenze historika Mezníka [1], spoluautora sborníku ČSAV „RKZ – dnešní stav poznání“.

Závěrečný odstavec Mezníkovy pochvalné recenze zní takto:

Na závěr zbývá jediná otázka: bude Ivanovova kniha (určená širšímu čtenářskému publiku) společně s akademickým sborníkem (který je psán méně přístupnou formou) znamenat konec sporů o RKZ? Na tuto otázku nelze dát odpověď zcela jednoznačnou. Pro odborníky z oborů filologie, literární historie, historie a paleografie byla celá záležitost rozhodnuta již koncem minulého a počátkem tohoto století. Bylo ovšem až dosud dost chytrých a někdy i velmi vzdělaných lidí, kteří nalézali některé mezery v argumentaci odpůrců a věřili dále v pravost RKZ. V současné době padla hlavní opora těchto věřících: údajná chemická nezávadnost Rukopisů. Mnozí z nich se podrobí argumentům - jistě neradi a s bolestí v srdci. Ale nemohu vyloučit, že zbudou i takoví, pro něž bude nemožné vzdát se tak dlouho zastávaného stanoviska. Ti budou hledat proti závěrům, které přinesl chemický rozbor, zase nějaké (třebas sebe nepravděpodobnější) vysvětlení, tak jak je hledali proti faktům, které snesli pracovníci "spekulativních" věd.

Ano, příslušná vysvětlení obránci snadno našli v archivu ministerstva vnitra a sdělili veřejnosti. Obtížnější je vysvětlit, proč někteří reprezentanti společenských věd i dnes šíří mýty o „chemických protokolech Kriminalistického ústavu“ a to i přes to, že Kriminalistický ústav se od závěrů Ivanova týmu distancoval a sám spisovatel Ivanov pak přiznal, že jejich „chemické zkoušky“ nemohly být pro datování Rukopisů rozhodující [2] a že „se nic nedokázalo“ [3].

16.listopadu 2009

Jiří Urban

[1] <http://kix.fsv.cvut.cz/~urban/r/projevy/meznik1.pdf>

[2] <http://kix.fsv.cvut.cz/~urban/r/ivanov/sborniknm/uvod.pdf>

[3] <http://kix.fsv.cvut.cz/~urban/r/ivanov/ku/diskuse.pdf>